

Wutroby, kotrež na Bohastwi wišaju, a we Starosjzjach teje Žiwnoszje tak šaschmatane su, so woni tehodla Křystuša wuladacž, aby jeho Słowo do swojese Wutroby wšacž, ani wobfhowacž nemoža. Kajž ton Kneš tež we tym Bichirunanju wot Ssymenja praji, kotrež do Gžernjow pane, so je Gžernje pscheroštu, so wone horje pschindž nemože, ale male woštacž a so dušpjeć dacž dyrbi Luc. 8, 7.

Tehodla napomina Dawit we 62tym Psalmy swulkej Sšwjernoszju a praji: Dyz wam wulke Kubla sRomadu pschimpanu, da nepošchecze Wutrobu na nje. To je, wascha Wutroba nedyrbi so wo to Gžafne staracž, wona dyrbi so wo Bože Słowo a wo to Wjeczne staracž. Sa tym dyrbicze wy sProzu štacž. Ale jich najwjazy, kajž prajili smy, maju ktemu male a niške Wutroby, aby dadža so swojej Newjeri a Szawšlowanju wot Mozy pschinesz, so šebi kKřystušej pschindž newjerja, a myšla šebi, so je snimi schitkollhubene, a so su wulzy Křeschizy. Podadža so tehodla do teho Gžafneho a Semškeho, a nochzedža so horje pošbjenyč kSłowu a ktemu, šchtož wjeczne je.

To druhe Sadžjelanje je, so Zachäus niž jeno mały je, ale tam je tež wele Luda, to sadžjela jemu tež, pschetož won psches tych Ludži widžicž nemože. Kaj, to je to Bohorschenje, kotrež njett schudžom we Sšwjeczi namakane budže, najbole Benefow a Kubla dla. Tudy nelada ništo na Bože Słowo, šchto to šame pschikaje, aby mjecz ze, ale na swojeho blisheho Sšuboda. Schtož ton czini, to sda so tamnemu, so jemu tež płaczi. Dyz štane so, so teho Richowanja, Drenja, Rabanja a Drapanja nidy Konz a Wjera neje. Kajž my widžimy, so so to Richomštw, lejdyr, wewšitkich Schtantach sMozy pschiberale je. To je ton Lud, kotryž Zachäuskej

šadžjela, so won Kneša Křystuša widžicž nemože.

Schto pak czini Zachäus? Won ma tu Radu, so widži: we tutym Mjeszi nebudze nicžo šteho, so by won Jesuša woladacž moł. Won newoštane tehodla bes Ludžimi, neda so tež wottraschicž, so so šašo wroczicž dyrbi, jako by kKřystušej pschindž nemoł, ale bježi predy na druhe Mjesto, dzejž je Ruma došž, šalsese na lješny Šigowz, so by won tola wotdžeržany nebył, hacž runje wele Luda wokolo Kneša Jesuša je, ale jeho prawje derje widžicž moł.

Tak dyrbimy my tež czinicž. My nedyrbimy na našche male a šlabe Wutroby kedžbowacž, ani jim pošlušni byčž. Temu Bohorschenju we Sšwjeczi nedyrbimy so my tež dacž horje džeržecž, ale so wot tajkeho Bohorschenja wottoruncž, a so na wotdžjelene Mjesto wošebi podacž, dzejž nam nicžo nesadžjela. To je, hacž runje drusy Ludžo ktemu Knešej Jesušej a šeho Słowu nochzedža, da naš to šadžjelacž nedyrbi, my tehodla tež Křeschizijeno byčž, a to Słowo šazpjecž nedyrbimy, ale šebi tak myšlicž: Moje dla, dyž ton zyly Sšwjet šakowacž a to Słowo šazpjecž ze, da šchak ja to tola czinicž nochžu.

To rjeka so sZachäusom wot Ludži wottoruncž, a na Schtom a do Wobokoszje lješž, dzejž nam Ludžo nesadžjelaju. Dyz so to štane, a ty so šzylej Wutrobu na Bože Słowo podasch, lubješch so wošche šcheho, džeržišch so ša ton najwetschi a krašnischi Schaz, kotrehož ty do Wjecznoszje wužiwacž budješch, da budže Křystus horje poladacž, a tebe wuladacž, kajž Zachäus, a budže so štebi pschiprošhecž, tebi do twojese Wutroby psches šwjateho Ducha prjedowacž, so so ty drubi Gžlowek šczinicž budješch, hacž ty predy byl by.